

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 148

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

27 aprilie 2018

Cuprins

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2018/C 148/01	Comunicarea Comisiei în temeiul articolului 11 alineatul (5) din Acordul monetar dintre Uniunea Europeană și Principatul Monaco	1
2018/C 148/02	Nonoposiție la o concentrare notificată (Cazul M.8735 – Geely/Saxo Bank) ⁽¹⁾	4

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2018/C 148/03	Rata de schimb a monedei euro	5
2018/C 148/04	Avizul Comitetului consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante adoptat în cadrul reuniunii din 23 noiembrie 2017 privind un proiect preliminar de decizie referitor la cazul AT.40208 – Normele de eligibilitate ale Uniunii Internaționale de Patinaj – Raportor: Țările de Jos	6
2018/C 148/05	Raportul final al consilierului-auditor – Cazul AT.40208 — Normele de eligibilitate ale Uniunii Internaționale de Patinaj	7
2018/C 148/06	Rezumatul Deciziei Comisiei din 8 decembrie 2017 referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul AT.40208 – normele de eligibilitate ale Uniunii Internaționale de Patinaj) [notificată cu numărul C(2017) 8240 final]	9

RO

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

2018/C 148/07	Informații comunicate de statele membre cu privire la încetarea activităților de pescuit	13
2018/C 148/08	Informații comunicate de statele membre cu privire la încetarea activităților de pescuit	13
2018/C 148/09	Informații comunicate de statele membre cu privire la încetarea activităților de pescuit	14

V Anunțuri

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisia Europeană

2018/C 148/10	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul M.8878 – SEB/ALI) – Caz care poate face obiectul procedurii simplificate ⁽¹⁾	15
---------------	---	----

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

II

*(Comunicări)*COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

**Comunicarea Comisiei în temeiul articolului 11 alineatul (5) din Acordul monetar dintre Uniunea
Europeană și Principatul Monaco**

(2018/C 148/01)

Comitetul mixt, compus din reprezentanți ai Principatului Monaco și ai Uniunii Europene, a modificat lista care figurează în anexa B la acordul monetar în conformitate cu articolul 11 alineatul (5) din Acordul monetar dintre Uniunea Europeană și Principatul Monaco ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO C 23, 28.1.2012, p. 13.

ANEXA

„ANEXA B

	Dispoziții juridice care trebuie puse în aplicare	Termen de punere în aplicare
Prevenirea spălării banilor		
1	Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15). Modificată prin:	
2	Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE, în ceea ce privește dispozițiile titlurilor I și II din Directiva 2007/64/CE (JO L 319, 5.12.2007, p. 1).	
3	Directiva 2008/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 de modificare a Directivei 2005/60/CE privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului, în ceea ce privește competențele de executare conferite Comisiei (JO L 76, 19.3.2008, p. 46).	
4	Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).	
5	Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 de modificare a Directivelor 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (JO L 331, 15.12.2010, p. 120). Completată și pusă în aplicare prin:	
6	Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate (JO L 309, 25.11.2005, p. 9).	
7	Directiva 2006/70/CE a Comisiei din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește definiția «persoanelor expuse politic» și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată (JO L 214, 4.8.2006, p. 29).	
8	Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 noiembrie 2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri (JO L 345, 8.12.2006, p. 1).	
9	Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006, (JO L 141, 5.6.2015, p. 1).	30 iunie 2017 ⁽²⁾
10	Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei, (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).	30 iunie 2017 ⁽²⁾

	Dispoziții juridice care trebuie puse în aplicare	Termen de punere în aplicare
11	Completată și pusă în aplicare prin: Regulamentul delegat (UE) 2016/1675 al Comisiei din 14 iulie 2016 de completare a Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului prin identificarea țărilor terțe cu un grad ridicat de risc care au deficiențe strategice (JO L 254, 20.9.2016, p. 1).	1 decembrie 2017 ⁽³⁾

Prevenirea fraudei și a falsificării

12	Decizia-cadru 2001/413/JAI a Consiliului din 28 mai 2001 de combatere a fraudei și a falsificării mijloacelor de plată, altele decât numerarul (JO L 149, 2.6.2001, p. 1).	
13	Regulamentul (CE) nr. 1338/2001 al Consiliului din 28 iunie 2001 de definire a măsurilor necesare protecției monedei euro împotriva falsificării (JO L 181, 4.7.2001, p. 6). Modificat prin:	
14	Regulamentul (CE) nr. 44/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1338/2001 de definire a măsurilor necesare protecției monedei euro împotriva falsificării (JO L 17, 22.1.2009, p. 1).	
15	Decizia 2001/887/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2001 privind protecția monedei euro împotriva falsificării (JO L 329, 14.12.2001, p. 1).	
16	Regulamentul (CE) nr. 2182/2004 al Consiliului din 6 decembrie 2004 privind medaliile și jetoanele similare monedelor euro (JO L 373, 21.12.2004, p. 1). Modificat prin:	
17	Regulamentul (CE) nr. 46/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2182/2004 privind medaliile și jetoanele similare monedelor euro (JO L 17, 22.1.2009, p. 5).	
18	Decizia 2009/371/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol) (JO L 121, 15.5.2009, p. 37).	
19	Directiva 2014/62/UE Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind protecția prin măsuri de drept penal a monedei euro și a altor monede împotriva falsificării și de înlocuire a Deciziei-cadru 2000/383/JAI a Consiliului (JO L 151, 21.5.2014, p. 1).	30 iunie 2016 ⁽¹⁾

Legislație financiar-bancară

20	Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori (JO L 84, 26.3.1997, p. 22).	
----	---	--

⁽¹⁾ Comitetul mixt a convenit asupra acestui termen în 2014 în temeiul articolului 11 alineatul (5) din Acordul monetar dintre Uniunea Europeană și Principatul Monaco.

⁽²⁾ Comitetul mixt a convenit asupra acestui termen în 2015 în temeiul articolului 11 alineatul (5) din Acordul monetar dintre Uniunea Europeană și Principatul Monaco.

⁽³⁾ Comitetul mixt a convenit asupra acestui termen în 2017 în temeiul articolului 11 alineatul (5) din Acordul monetar dintre Uniunea Europeană și Principatul Monaco.”

Nonopозиție la o concentrare notificată**(Cazul M.8735 – Geely/Saxo Bank)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2018/C 148/02)

La 24 aprilie 2018, Comisia a decis să nu se opună concentrării notificate menționate mai sus și să o declare compatibilă cu piața internă. Prezenta decizie se bazează pe articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾. Textul integral al deciziei este disponibil doar în limba engleză și va fi făcut public după ce vor fi eliminate orice secrete de afaceri pe care le-ar putea conține. Va fi disponibil:

- pe site-ul internet al Direcției Generale Concurență din cadrul Comisiei, la secțiunea consacrată concentrărilor (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Acest site internet oferă diverse facilități care permit identificarea deciziilor de concentrare individuale, inclusiv întreprinderea, numărul cazului, data și indexurile sectoriale;
- în format electronic, pe site-ul internet EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=ro>), cu numărul de document 32018M8735. EUR-Lex permite accesul online la legislația europeană.

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1.

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

26 aprilie 2018

(2018/C 148/03)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb
USD dolar american	1,2168	CAD dolar canadian	1,5618
JPY yen japonez	132,87	HKD dolar Hong Kong	9,5493
DKK coroana daneză	7,4509	NZD dolar neozeelandez	1,7194
GBP lira sterlină	0,87100	SGD dolar Singapore	1,6141
SEK coroana suedeză	10,4478	KRW won sud-coreean	1 310,55
CHF franc elvețian	1,1976	ZAR rand sud-african	15,0737
ISK coroana islandeză	123,00	CNY yuan renminbi chinezesc	7,6962
NOK coroana norvegiană	9,6735	HRK kuna croată	7,4226
BGN leva bulgărească	1,9558	IDR rupia indoneziană	16 886,75
CZK coroana cehă	25,472	MYR ringgit Malaiezia	4,7652
HUF forint maghiar	312,80	PHP peso Filipine	63,269
PLN zlot polonez	4,2360	RUB rubla rusească	76,5029
RON leu românesc nou	4,6538	THB baht thailandez	38,396
TRY lira turcească	4,9531	BRL real brazilian	4,2322
AUD dolar australian	1,6070	MXN peso mexican	22,8454
		INR rupie indiană	81,2240

⁽¹⁾ Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

Avizul Comitetului consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante adoptat în cadrul reuniunii din 23 noiembrie 2017 privind un proiect preliminar de decizie referitor la cazul AT.40208 – Normele de eligibilitate ale Uniunii Internaționale de Patinaj

Raportor: Țările de Jos

(2018/C 148/04)

- (1) Comitetul consultativ este de acord cu evaluarea efectuată de Comisie în ceea ce privește piețele produsului și piețele geografice relevante.
- (2) Comitetul consultativ este de acord cu opinia Comisiei potrivit căreia comportamentul anticoncurențial care face obiectul proiectului de decizie intră în domeniul de aplicare al articolului 101 din TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE, întrucât nu îndeplinește criteriile stabilite de Curte în așa-numitul test „Meca-Medina”.
- (3) Comitetul consultativ este de acord cu opinia Comisiei potrivit căreia comportamentul anticoncurențial care face obiectul proiectului de decizie constituie o decizie a unei asocieri de întreprinderi în sensul articolului 101 din TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE.
- (4) Comitetul consultativ este de acord cu opinia Comisiei potrivit căreia comportamentul anticoncurențial care face obiectul proiectului de decizie constituie o restrângere a concurenței prin obiect în sensul articolului 101 din TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE.
- (5) Comitetul consultativ este de acord cu opinia Comisiei potrivit căreia comportamentul anticoncurențial care face obiectul proiectului de decizie constituie o restrângere a concurenței prin efect în sensul articolului 101 din TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE.
- (6) Comitetul consultativ este de acord cu opinia Comisiei potrivit căreia comportamentul anticoncurențial care face obiectul proiectului de decizie nu poate beneficia de o exceptare în sensul articolului 101 alineatul (3) din TFUE și al articolului 53 alineatul (3) din Acordul privind SEE.
- (7) Comitetul consultativ este de acord cu opinia Comisiei potrivit căreia comportamentul anticoncurențial care face obiectul proiectului de decizie are un efect considerabil asupra schimburilor comerciale între statele membre și între părțile contractante ale Acordului privind SEE.
- (8) Comitetul consultativ este de acord cu opinia Comisiei potrivit căreia regulile ISU privind arbitrajul în cazul apelurilor consolidează comportamentul anticoncurențial care face obiectul proiectului de decizie.
- (9) Comitetul consultativ este de acord cu evaluarea Comisiei privind durata încălcării.
- (10) Comitetul consultativ este de acord cu proiectul de decizie a Comisiei în ceea ce privește destinatarul deciziei.
- (11) Comitetul consultativ este de acord cu opinia Comisiei potrivit căreia destinatarului proiectului de decizie nu ar trebui să i se aplice o amendă.
- (12) Comitetul consultativ recomandă publicarea avizului său în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Raportul final al consilierului-auditor ⁽¹⁾**Cazul AT.40208 — Normele de eligibilitate ale Uniunii Internaționale de Patinaj**

(2018/C 148/05)

1. Proiectul de decizie se referă la anumite norme adoptate de Uniunea Internațională de Patinaj (*International Skating Union* – ISU) ⁽²⁾ care impun sancțiuni patinatorilor care participă la evenimente de patinaj-viteză care nu sunt autorizate de ISU („normele de eligibilitate”) ⁽³⁾. Conform proiectului de decizie, normele de eligibilitate constituie o restrângere interzisă a concurenței în sensul articolului 101 din TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE, deoarece limitează libertatea comercială a patinatorilor de a participa la evenimente neautorizate, excluzându-i astfel pe potențialii concurenți care ar dori să organizeze și să exploateze din punct de vedere comercial evenimente internaționale de patinaj-viteză. În proiectul de decizie, Comisia consideră, de asemenea, că regulile ISU privind arbitrajul în cazul apelurilor ⁽⁴⁾ consolidează restrângerea concurenței generată de normele de eligibilitate.
2. Ancheta Comisiei a fost întreprinsă ca urmare a unei plângeri depuse la 23 iunie 2014 de doi patinatori profesioniști de cetățenie neerlandeză împotriva normelor de eligibilitate.
3. La 5 octombrie 2015, Comisia a inițiat procedurile în sensul articolului 11 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului ⁽⁵⁾ și al articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei ⁽⁶⁾ („Decizia de inițiere”).
4. La 29 septembrie 2016, Comisia a notificat ISU cu privire la o comunicare privind obiecțiunile (denumită în continuare „CO”) prin care și-a exprimat opinia preliminară potrivit căreia normele de eligibilitate constituie o restrângere interzisă a concurenței în sensul articolului 101 din TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE și regulile privind arbitrajul în cazul apelurilor consolidează restrângerea concurenței.
5. La 11 octombrie 2016, ISU a primit inițial acces la dosar prin intermediul unui CD-ROM. Două documente suplimentare, în special note ale reuniunilor dintre ISU și Comisie din 16 octombrie 2014 și, respectiv, 16 decembrie 2015, au fost puse la dispoziția ISU de către DG Concurență la 14 noiembrie 2016, în urma solicitării din partea ISU a unor documente suplimentare din 9 noiembrie 2016. Nu mi-au fost aduse la cunoștință probleme legate de accesul la dosar.
6. La cererea acestora, am permis audierea în cadrul procedurii a Asociației europene a sportivilor („sportivii din UE”) și a Comitetului Internațional Olimpic („CIO”) în calitate de părți terțe interesate. Am respins o cerere din partea unei alte organizații, care nu părea a fi direct afectată de comportamentul care face obiectul procedurii și, prin urmare, nu a demonstrat un interes suficient în sensul articolului 27 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003, al articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 773/2004 și al articolului 5 alineatul (2) din Decizia 2011/695/UE ⁽⁷⁾.
7. ISU a răspuns la CO la 16 ianuarie 2017 și a participat la o audiere la 1 februarie 2017, împreună cu reclamantii, sportivii din UE și CIO.
8. În răspunsul său la CO și pe parcursul audierii, ISU a semnalat două aspecte procedurale. În primul rând, ISU a susținut că drepturile sale la apărare au fost încălcate, deoarece acuzațiile cuprinse în CO referitoare la regulile ISU privind arbitrajul în cazul apelurilor nu au fost incluse în decizia de inițiere. În al doilea rând, ISU a pretins că, înainte de decizia de inițiere, Comisia a lăsat impresia înșelătoare potrivit căreia cazul respectiv „nu era o prioritate” și că va fi închis ca urmare a măsurilor luate de ISU pentru a răspunde preocupărilor Comisiei semnalate până la acel moment. Prin deschiderea unei anchete oficiale la 5 octombrie 2015 fără să se fi acordat ISU posibilitatea de a răspunde preocupărilor noi sau suplimentare, Comisia ar fi încălcat drepturile procedurale ale ISU, în special dreptul de a fi audiat.

⁽¹⁾ În temeiul articolelor 16 și 17 din Decizia 2011/695/UE a președintelui Comisiei Europene din 13 octombrie 2011 privind funcția și mandatul consilierului-auditor în anumite proceduri în domeniul concurenței (JO L 275, 20.10.2011, p. 29) („Decizia 2011/695/UE”).

⁽²⁾ ISU este o federație sportivă internațională cu sediul central în Lausanne, recunoscută de Comitetul Internațional Olimpic drept organismul care administrează la nivel mondial patinajul artistic și patinajul-viteză pe gheață.

⁽³⁾ Normele de eligibilitate sunt incluse în Regulamentul general al ISU. În conformitate cu normele de eligibilitate, patinatorii ar putea deveni neeligibili pe o perioadă de timp ce se poate întinde pe întreaga durată a vieții în ceea ce privește participarea la evenimentele internaționale de patinaj-viteză ale ISU, dacă participă la evenimente neautorizate de patinaj-viteză.

⁽⁴⁾ Regulile ISU privind arbitrajul în cazul apelurilor sunt incluse în Constituția ISU. Acestea acordă Curții de arbitraj sportiv (CAS) competența exclusivă în ceea ce privește anumite decizii ale ISU, inclusiv cele referitoare la normele de eligibilitate.

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, 4.1.2003, p. 1) („Regulamentul (CE) nr. 1/2003”).

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE (JO L 123, 27.4.2004, p. 18) („Regulamentul (CE) nr. 773/2004”).

⁽⁷⁾ În special, am considerat că un interes general față de opțiunile de politică și argumentele juridice pe care Comisia le poate avea într-o posibilă decizie sau alte interese mai specifice, dar care nu sunt legate de comportamentul care face obiectul procedurilor, nu pot conferi dreptul de a fi audiat.

9. Nu consider că aspectele de mai sus constituie o încălcare a drepturilor procedurale ale ISU. În ceea ce privește prima cerere procedurală, trebuie remarcat că formularea deciziei de inițiere permite un domeniu de aplicare al anchetei care include și regulile ISU privind arbitrajul în cazul apelurilor. În plus, o decizie de inițiere a procedurii nu anticipează rezultatul anchetei ⁽¹⁾ și, ca atare, nu are un efect decisiv asupra potențialei răspunderi a întreprinderilor în cauză, astfel încât drepturile acestora la apărare să poată fi afectate în mod iremediabil ⁽²⁾. În ceea ce privește a doua chestiune procedurală menționată la punctul 8 de mai sus, proiectul de decizie respinge, pe baza dovezilor disponibile, afirmația potrivit căreia Comisia ar fi oferit vreodată vreo garanție că respectivul caz nu era o prioritate. În orice caz, o decizie privind statutul prioritar al cazului este o decizie internă, pe care Comisia o poate modifica fără a oferi întreprinderilor în cauză posibilitatea de a formula observații cu privire la motivele unei astfel de modificări. Numai după notificarea CO întreprinderile ar trebui să fie audiate cu privire la chestiunile în legătură cu care Comisia a formulat obiecțiuni ⁽³⁾.
10. La 6 octombrie 2017, Comisia a adresat ISU o scrisoare de expunere a faptelor, în care a inclus elemente de probă suplimentare pe care Comisia intenționa să se bazeze. La 9 octombrie 2017, ISU a primit din nou acces la dosar în legătură cu dovezile adăugate în acesta începând cu 29 septembrie 2016, prin intermediul unui DVD. La 25 octombrie 2017, ISU și-a prezentat răspunsul la scrisoarea de expunere a faptelor.
11. Într-o scrisoare care mi-a fost adresată, ISU a susținut că scrisoarea de expunere a faptelor încalcă drepturile procedurale ale ISU prin: (i) prezentarea de elemente de probă suplimentare care puteau fi deja identificate înainte de emiterea CO; (ii) adăugarea de noi argumente la CO; și (iii) neexplicarea în mod clar a felului în care anumite elemente de probă suplimentare susțin constatările provizorii ale Comisiei.
12. În răspunsul meu la scrisoarea ISU, am considerat că scrisoarea Comisiei de expunere a faptelor respectă pe deplin drepturile procedurale ale ISU, astfel cum a fost clarificat de jurisprudența relevantă a Curții de Justiție ⁽⁴⁾. În primul rând, nu există niciun temei pentru a susține că nu i se permite Comisiei să se bazeze pe o scrisoare de expunere a faptelor pentru a informa părțile implicate în procedură despre elementele de probă suplimentare care erau deja disponibile la data comunicării CO, dar care nu au fost incluse în CO. În al doilea rând, în opinia mea, scrisoarea de expunere a faptelor nu a introdus obiecțiuni suplimentare și nu a modificat natura intrinsecă a încălcării de care ISU era acuzată în CO. Documentele la care s-a făcut trimitere în scrisoarea de expunere a faptelor sunt legate de constatări preliminare specifice din CO, iar aceste constatări nu sunt modificate, ci sunt susținute și mai mult de elemente de probă suplimentare. În cele din urmă, în scrisoarea de expunere a faptelor, Comisia a indicat secțiunea din CO, în special numerele paragrafelor, la care se referă fiecare dintre documentele suplimentare, și a explicat într-o manieră suficientă relevanța documentelor pentru obiecțiunile deja comunicate. Scrisoarea de expunere a faptelor a fost emisă tocmai pentru a permite ISU să își prezinte punctele de vedere cu privire la valoarea și relevanța elementelor de probă suplimentare pe care Comisia le-a identificat în sprijinul concluziilor sale preliminare din CO.
13. În conformitate cu articolul 16 din Decizia 2011/695/UE, am examinat dacă proiectul de decizie se referă exclusiv la obiecțiunile cu privire la care ISU a avut posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere. Am ajuns la o concluzie afirmativă.
14. În ansamblu, consider că exercitarea efectivă a drepturilor procedurale a fost asigurată în acest caz.

Bruxelles, 30 noiembrie 2017.

Joos STRAGIER

⁽¹⁾ Decizia de inițiere a procedurii semnalează un angajament din partea Comisiei de a investiga în continuare cazul și, astfel, de a alocă resurse acestuia [a se vedea Comunicarea Comisiei privind cele mai bune practici pentru desfășurarea procedurilor privind articolele 101 și 102 din TFUE (JO C 308, 20.10.2011, p. 6)].

⁽²⁾ A se compara cu hotărârea în cauza Nexans/Comisia, T-135/09, EU:T:2012:596, de exemplu, punctul 41.

⁽³⁾ A se vedea, de asemenea, articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 și hotărârile din cauzele *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied/Comisia*, C-105/04 P, EU:C:2006:592, punctul 47 și *Dalmine/Comisia*, C-407/04 P, EU:C:2007:53, punctul 59.

⁽⁴⁾ A se vedea, de exemplu, hotărârea în cauza LR af/Comisia, T-23/99, EU:T:2002:75, punctele 188-195.

Rezumatul Deciziei Comisiei**din 8 decembrie 2017****referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 53 din Acordul privind SEE****(Cazul AT.40208 – normele de eligibilitate ale Uniunii Internaționale de Patinaj)***[notificată cu numărul C(2017) 8240 final]***(Numai textul în limba engleză este autentic)****(2018/C 148/06)**

La data de 8 decembrie 2017, Comisia a adoptat o decizie referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 53 din Acordul privind SEE. În conformitate cu dispozițiile articolului 30 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului ⁽¹⁾, Comisia publică în continuare numele părților și elementele esențiale ale deciziei, ținând seama de interesul legitim al întreprinderilor de a-și proteja secretele comerciale.

Introducere

1. În decizie, Comisia consideră că Uniunea Internațională de Patinaj (*International Skating Union – ISU*) încalcă dispozițiile articolului 101 din TFUE și ale articolului 53 din Acordul privind SEE prin adoptarea și aplicarea normelor sale de eligibilitate. Normele de eligibilitate ale ISU limitează posibilitățile sportivilor de a participa la evenimente internaționale de patinaj-viteză organizate de terțe părți și, prin urmare, împiedică accesul pe piața pentru organizarea și exploatarea comercială a evenimentelor internaționale de patinaj-viteză, privându-i astfel pe potențialii organizatori concurenți de evenimente de patinaj-viteză de serviciile necesare oferite de sportivi.

Procedura

2. Decizia adoptată în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 are la bază o plângere depusă de doi patinatori de viteză profesioniști („reclamanții”) la 23 iunie 2014, în care se afirmă că normele de eligibilitate ale ISU sunt incompatibile cu articolele 101 și 102 din TFUE.
3. La 5 octombrie 2015, Comisia a decis să inițieze o procedură împotriva ISU în vederea adoptării unei decizii în temeiul capitolului III din Regulamentul nr. 1/2003 și a adoptat o comunicare privind obiecțiunile („CO”) la 27 septembrie 2016.
4. ISU a răspuns la această CO la 16 ianuarie 2017. La 1 februarie 2017, a avut loc o audiere. La 27 aprilie 2017 și la 30 octombrie 2017, ISU a încercat să răspundă preocupărilor Comisiei privind concurența prin asumarea de angajamente. Cu toate acestea, Comisia a considerat că propunerile de angajamente ale ISU nu erau suficiente pentru a rezolva în timp util preocupările privind concurența identificate. La 6 octombrie 2017, Comisia a trimis ISU o scrisoare de expunere a faptelor, iar ISU a transmis un răspuns la aceasta la 25 octombrie 2017.
5. La 23 noiembrie 2017 a fost consultat Comitetul consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante.

Situația de fapt

6. ISU este federația sportivă internațională care administrează patinajul artistic și patinajul-viteză pe gheață la nivel mondial; federația este alcătuită din asociații naționale individuale („membri”) care administrează aceste sporturi la nivel național. Normele de eligibilitate ale ISU fac parte din Statutul ISU și din Regulamentul general, adoptate de Congresul ISU. Aceste norme sunt obligatorii pentru membri, cluburile afiliate acestora și membri individuali.
7. În conformitate cu normele ISU de eligibilitate din 2014, care erau în vigoare la data la care Comisia a primit plângerea și, în esență, în vigoare din 1998, un patinator de viteză devenea neeligibil pe viață în ceea ce privește participarea la evenimentele internaționale de patinaj-viteză ale ISU (inclusiv Campionatele Europene și Mondiale și Jocurile Olimpice de Iarnă) în cazul în care participa la orice eveniment de patinaj-viteză neautorizat de ISU sau de unul dintre membrii săi. În conformitate cu normele de eligibilitate din 2016 (în vigoare în prezent), un patinator de viteză care participă la evenimente neautorizate este supus unor sancțiuni care variază de la un avertisment până la perioade de neeligibilitate cuprinse între o perioadă minimă nespecificată și o perioadă maximă de interdicție pe viață. Până în octombrie 2015, dată la care ISU a adoptat Comunicarea nr. 1974 de stabilire a procedurii pentru organizatorii independenți de evenimente de patinaj-viteză în vederea autorizării de către Consiliul ISU, nu a existat nicio procedură formală de autorizare.

⁽¹⁾ JO L 1, 4.1.2003, p. 1.

8. În trecut, au existat tentative ale unor potențiali concurenți de a organiza evenimente alternative de patinaj-viteză. Decizia descrie o încercare de intrare nereușită a Icederby. Icederby a încercat să organizeze o serie de evenimente („Icederby Grand Prix”) timp de șase ani consecutivi în perioada 2014-2020. În decembrie 2011, acesta a contactat ISU pentru a încheia un acord de parteneriat și pentru a-și prezenta planul de acțiune. Inițial, Icederby intenționa să permită organizarea de pariuri în legătură cu evenimentul Grand Prix planificat în țările gazdă în care activitățile de pariuri sunt legale. În ianuarie 2012, ISU și-a actualizat Codul de etică, prin includerea obligației de a nu participa la nicio formă de pariuri. Doi ani mai târziu, Icederby a informat ISU că nu se va organiza niciun pariu în legătură cu evenimentul Dubai Icederby Grand Prix planificat, deoarece pariurile sunt ilegale în Dubai. Cu toate acestea, ISU nu a autorizat Dubai Icederby Grand Prix 2014 și i-a informat pe membrii săi și pe toți patinatorii că vor primi interdicția pe viață stabilită de normele de eligibilitate dacă participă la acest eveniment.
9. Reclamanții intenționau să concureze în cadrul evenimentului Dubai Icederby Grand Prix 2014. Cu toate acestea, întrucât nu au dorit să riște să li se impună o interdicție pe viață în conformitate cu normele de eligibilitate, aceștia nu au participat la acest eveniment. În cele din urmă, Icederby a decis să nu organizeze Dubai Icederby Grand Prix 2014 din cauza dificultăților în a asigura participarea patinatorilor de viteză.

Evaluare juridică

10. Comisia consideră că normele de eligibilitate ale ISU reprezintă o decizie a unei asocieri de întreprinderi care este incompatibilă cu articolul 101 alineatul (1) din TFUE și care nu îndeplinește cele patru condiții cumulative prevăzute la articolul 101 alineatul (3) din TFUE.

(a) Piața relevantă

11. Decizia constată că restrângerea concurenței are loc pe piața mondială a organizării și exploatării comerciale a evenimentelor internaționale de patinaj-viteză, indiferent dacă organizarea și exploatarea comercială aparțin aceleiași piețe relevante a produsului și indiferent dacă există alte distincții între: (i) evenimentele individuale de patinaj-viteză și seriile de evenimente de patinaj-viteză; (ii) evenimentele de patinaj-viteză pe piste scurte și pe piste lungi; și (iii) evenimente anuale recurente de patinaj-viteză (cum ar fi Campionatele Mondiale și Europene de patinaj-viteză) și evenimentele de patinaj-viteză care au loc o dată la câțiva ani (cum ar fi Jocurile Olimpice de Iarnă). ISU poate influența concurența pe piața relevantă deoarece este organul de conducere și autoritatea unică de reglementare în domeniul patinajului-viteză și este singurul organism care ia decizii cu privire la autorizarea evenimentelor internaționale de patinaj-viteză. Puterea sa considerabilă pe piață rezultă din faptul că, în afară de ISU și de membrii săi, nicio altă întreprindere nu a reușit să intre cu succes pe piața relevantă.

(b) Decizia unei asocieri de întreprinderi

12. Comisia consideră că ISU este o asocieri de întreprinderi în sensul articolului 101 din TFUE. Aceasta se angajează într-o activitate economică în măsura în care desfășoară activități comerciale legate de organizarea și exploatarea comercială a evenimentelor internaționale de patinaj-viteză. În mod specific, ISU este o asociație compusă din asociații naționale individuale care administrează patinajul-viteză și desfășoară activități economice la nivel național. Având în vedere că membrii săi sunt clasificați drept întreprinderi, ISU este o asocieri de întreprinderi în sensul articolului 101 alineatul (1) din TFUE.
13. Conform Regulamentului general al ISU, normele de eligibilitate sunt obligatorii pentru toți membrii săi și pentru cluburile afiliate acestora în ceea ce privește chestiunile internaționale. Prin urmare, normele de eligibilitate coordonează comportamentul membrilor ISU și constituie o decizie a unei asocieri de întreprinderi în sensul articolului 101 alineatul (1) din TFUE.

(c) Restrângerea prin obiect

14. În decizie, Comisia consideră că normele de eligibilitate au ca obiect restrângerea concurenței în sensul articolului 101 alineatul (1) din TFUE, având în vedere conținutul, obiectivele și contextul juridic și economic al acestora.
15. Normele de eligibilitate din 2014 prevăd că un sportiv devine neeligibil pentru a participa la competițiile ISU dacă patinează în cadrul unui eveniment neautorizat de ISU. În special, în cazul în care un sportiv devine neeligibil ca urmare a participării la un eveniment neautorizat, acesta nu ar putea solicita reabilitarea. Prin urmare, o încălcare a normelor de eligibilitate din 2014 a dus la o interdicție pe viață. Sancțiunea s-a aplicat indiferent de măsura în care evenimentul neautorizat a pus în pericol sănătatea și siguranța sportivului sau integritatea sportului. Constituția ISU însăși a arătat că normele de eligibilitate din 2014 urmăresc protejarea „intereselor economice și de altă natură ale ISU”. Normele de eligibilitate din 2014 au limitat posibilitățile patinatorilor de viteză profesioniști de a participa în mod liber la evenimente internaționale de patinaj-viteză organizate de terțe părți și, astfel, au împiedicat accesul organizatorilor (potențiali) concurenți de evenimente de patinaj-viteză la serviciile sportivilor care sunt necesare pentru organizarea evenimentelor respective.

16. ISU și-a revizuit normele de eligibilitate în 2016, însă normele de eligibilitate din 2016 nu modifică cu nimic concluzia Comisiei potrivit căreia acestea restrâng concurența prin obiect. Deși impunerea automată a unei interdicții pe viață a fost eliminată din normele de eligibilitate din 2016, sancțiunile revizuite au în continuare un caracter punitiv disproporționat având în vedere cariera relativ scurtă a patinatorilor de viteză și, prin urmare, nu diferă substanțial în ceea ce privește obiectul de împiedicarea participării sportivilor la alte evenimente de patinaj-viteză și de excluderea organizatorilor de evenimente de patinaj-viteză concurenți.

(d) *Restrângerea prin efect*

17. Deși nu este necesar să se analizeze efectele normelor de eligibilitate, Comisia constată totuși că acestea au, de asemenea, efectul de a restrânge concurența. În absența normelor de eligibilitate, sportivii ar putea să își ofere serviciile și altor organizatori de evenimente de patinaj-viteză decât ISU sau membrii săi și nu ar exista nicio altă barieră insurmontabilă și, de fapt, s-ar crea posibilități concrete ca potențialii concurenți să devină activi în organizarea și exploatarea comercială a evenimentelor internaționale de patinaj-viteză.
18. Normele de eligibilitate servesc la menținerea puterii de piață a ISU și a membrilor săi. Într-adevăr, nicio terță parte nu este activă în organizarea și exploatarea comercială a evenimentelor internaționale de patinaj-viteză. Intrarea pe piață a Icederby ar fi avut, probabil, succes, în absența efectului descurajator al normelor de eligibilitate și, prin urmare, a incapacității de a asigura participarea sportivilor. Icederby și-ar fi organizat evenimentele în timpul extra-sezonului ISU, oferind consumatorilor evenimente suplimentare de patinaj-viteză și generând venituri suplimentare pentru sportivi.
19. Acest lucru demonstrează faptul că normele de eligibilitate au un impact negativ asupra mai multor parametri ai concurenței, în special: (i) producția; și (ii) posibilitatea consumatorilor de a alege și inovarea. În primul rând, producția este restricționată având în vedere faptul că potențialii noi operatori pe piață sunt împiedicați să achiziționeze serviciile sportivilor și nu pot organiza evenimente suplimentare de patinaj-viteză fără permisiunea ISU. În al doilea rând, normele de eligibilitate afectează în mod negativ posibilitatea consumatorilor de a alege și inovarea, deoarece potențialii concurenți ar putea oferi formate diferite și inovatoare de evenimente de patinaj-viteză. De exemplu, Icederby a încercat să introducă un nou format de patinaj-viteză, în care patinatorii de viteză care participă la curse pe piste scurte și cei care participă la curse pe piste lungi concurează unii lângă alții.

(e) *Criteriile „Meca-Medina” nu sunt îndeplinite*

20. Normele de eligibilitate se referă la organizarea unui sport competitiv. În hotărârea din cauza Meca-Medina, Curtea de Justiție a decis că astfel de norme fac, în general, obiectul legislației UE în domeniul concurenței. Acestea ar putea să nu intre în domeniul de aplicare al articolului 101 din TFUE în anumite circumstanțe, luând în considerare: (i) contextul general în care au fost adoptate normele sau în care produc efecte și, în special, obiectivele acestora; (ii) dacă efectele de restrângere a concurenței sunt inerente în urmărirea obiectivelor; și (iii) dacă sunt proporționale cu acestea.
21. Comisia consideră că normele de eligibilitate nu servesc unor obiective în totalitate legitime, ci și altor interese ale ISU, inclusiv intereselor sale economice. În plus, Comisia consideră că normele de eligibilitate nu sunt nici inerente în atingerea obiectivelor legitime, nici proporționale pentru a atinge obiectivele legitime, în special având în vedere caracterul disproporționat al sancțiunilor de neeligibilitate ale ISU (care merg până la o interdicție pe viață) și faptul că sportivii sunt sancționați pentru participarea la evenimente neautorizate, fără ca autorizarea unor evenimente ale terților să se bazeze pe criterii clare, obiective, transparente și nediscriminatorii. Prin urmare, normele de eligibilitate nu sunt excluse din domeniul de aplicare al articolului 101 din TFUE.

(f) *Neexceptarea în temeiul articolului 101 alineatul (3) din TFUE*

22. ISU nu a putut demonstra că au fost îndeplinite condițiile cumulative prevăzute la articolul 101 alineatul (3) din TFUE. În special, normele de eligibilitate nu sunt nici indispensabile, nici proporționale. Există mijloace mai puțin restrictive pentru a obține eficiența revendicată. În plus, normele elimină în totalitate concurența, creând o barieră insurmontabilă pentru terții care doresc să organizeze și să exploateze comercial evenimente internaționale de patinaj-viteză.

(g) *Regulile ISU privind arbitrajul în cazul apelurilor consolidează restrângerea concurenței*

23. Conform regulilor privind arbitrajul în cazul apelurilor, apelurile formulate împotriva punerii în aplicare a normelor de eligibilitate sunt de competența exclusivă a Curții de arbitraj sportiv (CAS) din Lausanne, Elveția. Comisia nu concluzionează că regulile privind arbitrajul în cazul apelurilor constituie o încălcare a dreptului atleților la o audiere echitabilă. Cu toate acestea, Comisia consideră că în cazul deciziilor de neeligibilitate anticoncurențiale ale ISU, regulile privind arbitrajul în cazul apelurilor consolidează restricțiile privind libertatea lor comercială și excluderea potențialilor concurenți.

Amenzi

24. În contextul specific al deciziei, Comisia nu impune o amendă ISU din următoarele motive cumulative: (i) aceasta este prima decizie adoptată de Comisie în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 privind normele stabilite de organele de conducere din domeniul sportiv, în condițiile în care natura specifică a sportului este recunoscută la articolul 165 din TFUE; (ii) normele de eligibilitate ale ISU erau în vigoare și au fost făcute publice după adoptarea lor în 1998; și (iii) ISU este o federație sportivă internațională care, pe lângă faptul că este implicată în activități comerciale, promovează patinajul-viteză la nivel mondial, inclusiv prin alocarea unei părți a veniturilor sale pentru dezvoltarea acestui sport.
 25. Cu toate acestea, Comisia consideră că ar trebui să se impună ISU penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care nu pune capăt încălcării în termen de 90 de zile de la data notificării deciziei.
-

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

Informații comunicate de statele membre cu privire la încetarea activităților de pescuit

(2018/C 148/07)

În conformitate cu articolul 35 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem de control al Uniunii pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului ⁽¹⁾, s-a luat o decizie de încetare a activităților de pescuit menționate în tabelul următor:

Data și ora încetării activităților	14.3.2018
Durată	14.3.2018-31.12.2018
Stat membru	Franța
Stoc sau grup de stocuri	SBR/678-
Specie	Pagel argintiu (<i>Pagellus bogaraveo</i>)
Zonă	Apele Uniunii și apele internaționale din zonele VI, VII și VIII
Tip (tipuri) de nave de pescuit	—
Număr de referință	05/TQ2285

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 1.

Informații comunicate de statele membre cu privire la încetarea activităților de pescuit

(2018/C 148/08)

În conformitate cu articolul 35 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem de control al Uniunii pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului ⁽¹⁾, s-a luat o decizie de încetare a activităților de pescuit menționate în tabelul următor:

Data și ora încetării activităților	14.3.2018
Durată	14.3.2018-31.12.2018
Stat membru	Franța
Stoc sau grup de stocuri	ANF/8C3411
Specie	Pește-pescar (<i>Lophiidae</i>)
Zonă	8c, 9 și 10; apele Uniunii din CECF 34.1.1
Tip (tipuri) de nave de pescuit	—
Număr de referință	06/TQ120

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 1.

Informații comunicate de statele membre cu privire la încetarea activităților de pescuit

(2018/C 148/09)

În conformitate cu articolul 35 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem de control al Uniunii pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului (⁽¹⁾), s-a luat o decizie de încetare a activităților de pescuit menționate în tabelul următor:

Data și ora încetării activităților	22.3.2018
Durată	22.3.2018-30.6.2018
Stat membru	Uniunea Europeană (toate statele membre)
Stoc sau grup de stocuri	RED/N3M.
Specie	Sebastă (<i>Sebastes</i> spp.)
Zonă	NAFO 3M
Tip (tipuri) de nave de pescuit	—
Număr de referință	07/TQ120

(⁽¹⁾) JO L 343, 22.12.2009, p. 1.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIA EUROPEANĂ

Notificare prealabilă a unei concentrări

(Cazul M.8878 – SEB/ALI)

Caz care poate face obiectul procedurii simplificate

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2018/C 148/10)

1. La data de 19 aprilie 2018, Comisia Europeană a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse.

Notificarea vizează următoarele întreprinderi:

— Skandinaviska Enskilda Banken AB (Suedia, „SEB”);

— Aura Light International AB (Țările de Jos, „ALI”), controlată în prezent de FSN Capital Holding Jersey Limited.

SEB dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul unic asupra întreprinderii ALI.

Concentrarea se realizează prin dispoziții contractuale.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

— în cazul întreprinderii SEB: furnizarea unei game largi de servicii financiare clienților cu amănuntul și clienților corporativi;

— în cazul întreprinderii ALI: proiectarea, fabricarea și comercializarea de soluții de iluminat destinate clienților profesionali.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia Europeană constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință.

În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind o procedură simplificată de analiză a anumitor concentrări în temeiul Regulamentului (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽²⁾, trebuie precizat că acest caz poate fi tratat conform procedurii prevăzute în comunicare.

4. Comisia Europeană invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie să parvină Comisiei Europene în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Trebuie menționată întotdeauna următoarea referință:

M.8878 – SEB/ALI

Observațiile pot fi trimise Comisiei prin e-mail, prin fax sau prin poștă. Vă rugăm să utilizați datele de contact de mai jos:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax: +32 22964301

Adresă poștală:

European Commission
Directorate-General for Competition
Greffé des concentrations
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JO L 24, 29.1.2004, p. 1 („Regulamentul privind concentrările economice”).

⁽²⁾ JO C 366, 14.12.2013, p. 5.

